

The Importance of Integrity

Nakhorn Wichaiphin¹

Received: February 22, 2014 Accepted: March 12, 2014

Abstract

This academic article of "The importance of integrity" is aimed at presenting the meaning, limit and importance of integrity which the root of the word "integrity" is searched from the scriptures of Tripitaka or the three baskets of Tripitaka and collected from the involved research in order to publicize and promulgate the personnel in office to realize and put into practice to become correct and suitable for their responsible duties.

Keywords: The importance of integrity, Value of integrity, Integrity, Honesty

¹ Director of General Administration, Mahamakut Buddhist University, e-mail: nakhorn_wi@hotmail.com

ความสำคัญของความซื่อตรง

นคร วิชัยผิน¹

บทคัดย่อ

บทความทางวิชาการ “ความสำคัญของความซื่อตรง” นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอ ความหมาย ขอบเขต และความสำคัญของความซื่อตรงโดยค้นคว้ารากศัพท์ที่มาของความซื่อตรงจากคัมภีร์พระไตรปิฎก และรวบรวมจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาเผยแพร่เพื่อให้บุคคลในหน่วยงานเกิดความตระหนักและนำไปปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมกับหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบ

คำสำคัญ: ความสำคัญของความซื่อตรง คุณค่าความซื่อตรง ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์สุจริต

¹ หัวหน้าฝ่ายการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย e-mail: nakhorn_wi@hotmail.com

บทนำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระบรมราชโองการองค์หนึ่ง (ราชเลขานุการ, 2518) ดังนี้

"...การที่จะทำงานให้สัมฤทธิ์ผลที่พึงปรารถนา คือ ที่เป็น ประโยชน์และเป็นธรรมด้วยนั้น จะอาศัยความรู้แต่เพียงอย่างเดียวมิได้ จำเป็นต้องอาศัยความสุจริต ความบริสุทธิ์ใจ และความถูกต้องเป็น ธรรมประกอบด้วย เพราะเหตุว่า ความรู้นั้นเป็นเหมือนเครื่องยนต์ ที่ทำให้ยวดยานเคลื่อนไปได้ประการเดียว ส่วนคุณธรรมดังกล่าวแล้วเป็น เหมือนหนึ่งพวงมาลัยหรือหางเสือ ซึ่งเป็น ปัจจัยที่นำพาให้ยวดยาน ดำเนินไปถูกทางด้วยความสวัสดิ คือปลอดภัยจนบรรลุถึงจุดหมายที่พึงประสงค์ ดังนั้น ในการที่จะประกอบกิจการงานเพื่อตน เพื่อส่วนรวมต่อไป ขอให้ทุกคนสำนึกไว้เป็นนิตย์ โดยตระหนักว่า การงาน สังคม และบ้าน เมืองนั้น ถ้าขาดผู้มีความรู้เป็นผู้บริหารดำเนินการ ย่อมเจริญก้าวหน้า ไปได้โดยยาก แต่ถ้างานใด สังคมใด และบ้านเมืองใดก็ตามขาดบุคคลผู้ มีคุณธรรมความสุจริตแล้ว จะดำรงอยู่มิได้เลย..." การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรงสุจริตใจ เป็นนโยบายที่ดีใน การทำงาน เป็นทางที่จะนำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ในการงานตามที่ตั้งใจ ปรารถนาทีเดียว

ขอบเขตและความหมายของความซื่อตรง

ความซื่อตรงคือ ความยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง การยึดมั่นในเกียรติศักดิ์ศรีและกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรมให้เกิดขึ้นแก่ตนเองและกล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ความซื่อตรงประกอบด้วย ความซื่อสัตย์

และคุณธรรม ความซื่อตรงมี 3 ประเภทดังนี้

1. ความซื่อตรงต่อตนเอง

1.1 การปฏิบัติที่ถูกต้องตรงตามหน้าที่ตามความเป็นจริง

1.2 ซื่อสัตย์สุจริต ต่อหน้าที่ของตนเองไม่เอนเอียง

2. ความซื่อตรงต่อหน้าที่

2.1 การตั้งใจกระทำการกิจการซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหน้าที่ของตนโดยซื่อสัตย์สุจริต

2.2 การอุทิศหาะวิริยะมุ่งมั่นให้บรรลุความสำเร็จ

3. ความซื่อตรงต่อบุคคลทั่วไป

การทำตนให้เป็นที่เชื่อถือรักษาวาจาสัตย์ ไม่เหินหันเปลี่ยนแปลงคำพูด (พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2457) คำว่าซื่อตรงที่ปรากฏใน *อรรถกถาแห่งพระสูตรตันตปิฎกขุททกนิกาย ขุททกปาฐะ เล่ม 1 ภาค 1* หน้าที่ 340 มีอยู่ 2 คำคือ คำว่า อุซุ แปลว่า ตรง และ สุนุซุ แปลว่า ตรงดี หรือซื่อตรงนั่นเอง ดังข้อความบางตอนจาก *อรรถกถาเมตตสูตร* ให้ความหมาย ความซื่อตรงไว้ว่า "ตรง (อุซุ)" เพราะทำการต่างๆ ด้วยความไม่อวดดี ชื่อว่า ตรงดี (สุนุซุ) เพราะกระทำการด้วยความไม่มีมายาหรือ ชื่อว่า ตรง เพราะละความคดทางกายและวาจาชื่อว่า ตรงดี เพราะละความคดทางใจหรือชื่อว่า ตรงเพราะไม่อวดคุณที่ไม่มีจริง ชื่อว่าตรงดี เพราะอดกลั้นต่อลาภที่เกิดเพราะคุณที่ไม่มีจริง ฟังชื่อว่าเป็นผู้ตรงและตรงดี (มูลนิธิมหาหมกุฎราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2525)

คำว่า อาซุซุ ซึ่งปรากฏใน *ทศพิธราชธรรม* ข้อที่สี่ หมายถึง ความซื่อตรง ได้แก่การที่ทรงซื่อตรงในฐานะที่เป็นผู้ปกครอง ดำรงอยู่ในสัตย์สุจริต

ชื่อตรงต่อมิตรประเทศ และอาณาประชาราษฎร์ ดำเนินชีวิตและปฏิบัติภารกิจหน้าที่การงานต่างๆ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คิดคดโกงหรือหลอกลวงผู้อื่นเพราะถ้าทุกคน เขาเปรียบหรือโกงกินนอกจากจะทำให้หน่วยงานเราไม่เป็นที่น่าเชื่อถือของผู้เกี่ยวข้องแล้ว ในระยะยาวอาจทำให้หน่วยงานเราไม่สามารถดำรงอยู่ได้ ผู้ที่เดือดร้อนก็คือเราแม้เราจะได้ทรัพย์สินมากมายแต่เงินที่ได้มาก็จะเป็นสิ่งอุปมงคลที่ทำให้เราไม่เจริญก้าวหน้าถึงแม้คนอื่นจะไม่รู้ แต่ตัวเราย่อมรู้อยู่แก่ใจ และไม่มีวันจะมีความสุขกายสบายใจเพราะกลัวคนอื่นจะมารู้ความลับตลอดเวลา ผู้ที่ประพฤติดตนด้วยความซื่อตรงแม้ไม่ร่ำรวยเงินทอง แต่จะมั่งคั่งด้วยความมิตรที่จริงใจ ตายก็ตายตาหลับลูกหลานก็ภาคภูมิใจ เพราะไม่ต้องแบกรับความอับอายที่มีบรรพบุรุษได้สร้างไว้ (เวลาสวัสดิ์, 2555)

สาโรจน์ กาลศิริศิลป์ (2553) กล่าวว่า "ความเป็นผู้ซื่อตรง" หรือคำว่า อาชชวะ หมายถึง การสุจริตต่อหน้าที่การงานของตน ต่อมิตรสหายต่อองค์กรหรือหลักการของตนอาทิเป็นคนไทยก็ต้องชื่อตรงต่อชาติพระศาสนาและพระมหากษัตริย์ ความซื่อตรง แบ่งออกเป็น 6 ประการ ประกอบด้วย

1) ตรงต่อบุคคลคือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนโดยไม่เลือกชั้นวรรณะ ไม่เนรคุณผู้มีพระคุณและไม่เป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก

2) ตรงต่อเวลาคือ จะนัดหมายกับใครหรือจะทำงานสิ่งใดก็ให้ตรงเวลาที่กำหนดไว้และไม่เอาเวลาราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

3) ตรงต่อวาจาคือเมื่อได้รับปากกับใครว่าจะทำสิ่งที่ดีและสุจริต จะไม่ทำสิ่งที่ไม่ดีและทุจริตก็ให้กระทำตามที่ได้ลั่นวาจาไว้

4) ตรงต่อหน้าที่คือ ซื่อสัตย์สุจริตและจริงใจต่อหน้าที่การงานของตนไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวงไม่ละทิ้งหน้าที่และปัดความรับผิดชอบ

5) ตรงต่อธรรมะคือการยึดมั่นในหลักคุณธรรม และบูชาความถูกต้อง ความยุติธรรม ความชอบธรรมไว้เหนือสิ่งอื่นใด

6) ตรงต่อตนเองคือ การไม่โกหกตนเอง ซื่อสัตย์สุจริตต่ออุดมการณ์ของตนเองไม่ฝืนใจทำในสิ่งที่ไม่ใช่ปณิธานของตนเอง อาชชวรรตัม จึงเป็นหลักธรรมสำคัญในการปกครอง เพราะคนอยู่รวมกันเป็นหมวดหมู่ ถ้าผู้นำปฏิบัติตนไม่ซื่อตรงไม่ซื่อสัตย์จะเป็นบ่อเกิดแห่งความประพฤติทุจริต คิดมิมชอบ และก่อให้เกิดความหวาดระแวง ถ้าประพฤติดตรงและปฏิบัติตรงต่อกัน มีความจริงใจต่อกันและกันแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความไว้วางใจ ยอมรับนับถือและสมัครสมานสามัคคีก็จะอยู่เย็นเป็นสุขไม่ต้องอยู่ร้อนนอนทุกข์ เพราะประพฤติดปฏิบัติผิดสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงแสดงอรรถาธิบายขยายความคำว่า อาชชวะ ในพระราชนิพนธ์เรื่อง "ทศบารมีในพุทธศาสนาเถรวาท" ตอนหนึ่งว่า "พระมหากษัตริย์จะต้องมีพระอัธยาศัยประกอบด้วยความเที่ยงตรงต่อประชาชนโดยทั่วไป ไม่ทรงคิดลวงหรือประทุษร้ายผู้ใด" (สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 2534)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจด้วยความซื่อตรงทรงยึดมั่นอยู่ในหลักแห่งอาชชวรรตัม โดยไม่ทรงเอนเอียง

เปลี่ยนแปลงไป พระองค์ทรงโดดเด่นเป็นสง่าประทับอยู่ในดวงหทัยของพสกนิกรชาวไทยตลอดมา ก็เพราะทรงมีพระราชอัธยาศัยซื่อตรง ทรงสัตย์ปฏิบัติพระราชกรณียกิจเสมอกันหมด ไม่ทรงเอนเอียงหรือหนักไปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ว่าจะป็นจังหวัดใดภาคไหน หรือนับถือศาสนาอะไรก็ตาม

คุณค่าของความซื่อตรง

ความซื่อตรงเป็นมณีอันล้ำค่า คนเก่งมีอยู่ทั่วไป แต่คนดีคนซื่อมีไม่มากนัก ท่านขงจื้อกล่าวสอนไว้ว่า “มนุษย์เกิดมาเพื่อความซื่อตรง” แต่ปรากฏว่าเมื่อเราดูให้ละเอียดถี่ถ้วนแล้วจะเห็นว่าในโลกนี้มีแต่คนเลวอยู่อย่างค้ำกันให้ยวบยับไปหมด นั่นแสดงว่ามนุษย์กำลังหลงทาง ตนเองเดินไปสู่เส้นทางของพญามารเสียเป็นส่วนมาก (อุดมพร อมรรธรรม, 2553)

มนุษย์ต้องดำเนินไปตามเส้นทางแห่งความดีงาม ท่านขงจื้อกล่าวว่า *ความสัตย์ซื่อจริงใจเป็นหนทางของสวรรค์ (ฟ้า)* สิ่งที่มีความสัตย์ซื่อจริงใจ อำนาจผลให้ ก็จะเป็นของมนุษย์บุคคลผู้สัตย์ซื่อและจริงใจ จะประสบแต่สิ่งที่ถูกต้อง และจะสามารถเข้าใจอะไรๆ ได้โดยไม่ต้องใช้ความคิด เขาเป็นนักปราชญ์ผู้จะดำเนินไปตามแนวทางถูกต้องได้อย่างง่ายดายและอย่างเป็นไปตามธรรมชาติและบุคคลผู้มีความสัตย์ซื่อและจริงใจก็คือบุคคลผู้ที่เลือกสรรแต่สิ่งที่ดีและยึดมั่นไว้อย่างเหนียวแน่นถ้าการกระทำความดีไม่ได้มีการกระทำสะสมเอาไว้ มันก็จะไม่พอเพียงสำหรับการประทับตราลงบนชื่อเสียงของบุคคลผู้นั้นคนใจทรามมักคิดว่าการกระทำความดีชนิดที่เป็นการกระทำเล็กๆ น้อยๆ ไม่ได้มีคุณประโยชน์อันใดเลย และก็

จะไม่ยอมกระทำความดีด้วยและเห็นว่าการกระทำ ความซื่อตรงที่เป็นการกระทำเล็กๆ น้อยๆ นั้น ไม่เป็นอันตรายอะไรและก็จะไม่ถอยออกมาจากความซื่อเหล่านั้น (อุดมพร อมรรธรรม, 2553)

ในวงการธุรกิจทั่วไปก็ดี ในวงการสังคมต่างๆ ตั้งแต่สังคมย่อย ไปจนถึงสังคมใหญ่ก็ดี ในวงการอื่นใดนอกจากนี้ก็ดี ย่อมปรารถนาบุคคลประเภทหนึ่งไว้เป็นสมาชิกอย่างมากที่สุด คือบุคคลที่มีความซื่อตรง โดยเฉพาะในตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงินทอง ยิ่งต้องการบุคคลประเภทนี้มากที่สุดเพราะบุคคลที่ซื่อตรงนั้นไว้ใจได้ ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม ไม่ต้องหวาดระแวงงายไม่มีภัยอันตราย มีความจริงใจเสมอคือเป็นคนตรงในทุกๆ เรื่อง ทั้งตรงต่อหน้าที่ ตรงต่อเวลา ตรงต่อบุคคล ตรงต่อคำพูด และตรงต่อเหตุผล ทำก็ตรง พูดก็ตรง คิดก็ตรง ฉะนั้น คนซื่อตรงจึงมีผลงานออกมาเป็นแบบสุจริต ขาวสะอาด และมีความยุติธรรมความซื่อตรงเป็นคุณธรรมที่ทำให้สังคมอยู่ด้วยความสงบสุขอยู่ด้วยความจริงใจต่อกัน ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมปลิ้นปล้อนต่อกัน ถ้าสังคมขาดความซื่อตรงเสียแล้วจะเป็นสังคมที่วุ่นวายสับสน จะไม่มีใครไว้วางใจใครจะขาดความร่วมมือกันด้วยใจจริง ต่างคนจะสวมหน้ากากเข้าหากันตลอดเวลา ถ้าสังคมขาดความไว้วางใจเสียแล้ว ความร่วมมือกันจะเกิดขึ้นไม่ได้เลย เพราะฉะนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณธรรมข้อนี้ขึ้นในบุคคลก่อน เพราะมีเช่นนี้แล้ว จะไม่มีวันพัฒนาสังคมให้สงบเย็น ไว้วางใจแก่กันและกันได้เลยเมื่อบุคคลในสังคมได้รับการพัฒนาในด้านความซื่อตรงดีแล้วก็จะเป็นหลักประกันไว้ว่าจะพัฒนาสังคมได้ดีทางหนึ่ง ในการพัฒนาบุคคลให้มีบุคลิกภาพด้านนี้

นั้นวางหลักไว้ประการหนึ่งคือ “หลักสัจจะ” (บล็อก โอเคเนชั่น, 2554)

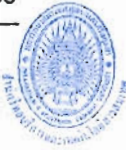
ความซื่อตรงเป็นเรื่องของจิตใจ อันจะต้องปลูกฝังเสริมสร้างขึ้นจากสัจจะ ซึ่งหมายถึงความจริงใจ ความจริงจังในภารกิจหน้าที่ ในความดีงามในการประพฤติเป็นสุจริต ถ้าบุคคลมีใจไม่ในสัจจะ ยึดถือสัจจะเป็นหลัก ก็จะหลีกเลี่ยงจากการประพฤติทุจริตคิดมิชอบจากความปลิ้นปล้อนคดโกงมีแต่ความตรงไปตรงมา และมักถือคติว่า “ซื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน” ส่วนคนขาดสัจจะนั้น มักถือคติว่า “ซื่อจนเซ่อ จะได้อะไร” แล้วก็ทิ้งหลักแห่งสัจจะเสียปฏิบัติการด้วยความมีเล่ห์เหลี่ยม เอาเปรียบเอารัดเอาเปรียบ ไม่คำนึงว่าใครจะเดือดร้อนเสียหายอย่างไร ทั้งนี้ เพราะไม่จริงจังในการทำ ความดีงามเสียแล้วก็หันเหไปทางตรงกันข้ามกับความดีงามเท่านั้นเอง อนึ่งความซื่อตรงนี้เป็นเรื่องของความนึกคิดซึ่งพัฒนาให้เกิดขึ้นได้จากหลักธรรมข้อหนึ่งคือ กุศลวิตกมี 3 ประการ (บล็อกโอเคเนชั่น, 2554) คือ

1) **เนกขัมมวิตก** ความนึกคิดในทางเสียสละ ความนึกคิดที่ปลอดโปร่งจากโลกะจากความเห็นแก่ตัว ไม่สาละวนอยู่แต่กับการปรนเปรอสนองความอยากของตน ไม่หมกมุ่นพัวพันอยู่แต่ในเรื่องเหล่านี้ ความนึกคิดเช่นนี้เป็นเหตุให้บุคคลไม่ยึดติดในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส จนเกินไปตรงข้ามความนึกคิดเอาแต่จะได้ หมกมุ่น พัวพันอยู่แต่เรื่องกามารมณ์และสิ่งปรนเปรอความสุขต่างๆ ย่อมเป็นตัวล่อลวงให้บุคคลหันเข้าหาทางผิดโดยประพฤติทุจริตต่างๆ ได้

2) **อพยบาทวิตก** ความนึกคิดที่ไม่มี ความมุ่งร้ายผู้อื่น ความนึกคิดที่ปราศจากความ

เคียดแค้นชิงชัง หรือเพ่งมองอย่างประสงค์ร้าย ได้แก่ ความนึกคิดที่ปลอดจากโทษะนั้นเอง ความนึกคิดเช่นนี้เป็นเหตุให้บุคคลไม่มองผู้อื่นในแง่ร้ายจนเกินไป ทำให้เข้ากับผู้อื่นได้ดี เมื่อถูกกระทบกระทั่งบ้าง ประสบอารมณ์ร้ายจากผู้อื่นบ้าง ก็ไม่ถือสา ไม่ใส่ใจนัก มาคิดเคียดแค้น ทำให้ดำรงความประพฤติสุจริตอยู่ได้ หากทนไม่ได้ เมื่อถูกกระทบเช่นนั้นก็ยากที่จะพ้นจากความประพฤติทุจริตไปได้

3) **อวิหิงสาวิตก** ความนึกคิดที่ไม่เบียดเบียนคนอื่น ไม่คอยแต่จะทำลาย หรือเอาเปรียบเปรียบผู้อื่น ไม่นึกแต่จะทำ ความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ความนึกคิดเช่นนี้เป็นเหตุให้บุคคลมีกรุณาความสงสารเห็นอกเห็นใจเขา นึกถึงอกเขา อกเราอยู่เสมอ เป็นเหตุให้กระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือเขาเมื่อเขาประสบความเดือดร้อนความนึกคิด 3 ประการนี้แหละ หากได้ปลูกฝัง เพาะให้เจริญในจิตใจบุคคลใดแล้วก็จะเป็นเหตุให้ผู้นั้นมีความซื่อตรงตลอดกาลได้ รวมความแล้ว สัจจะกัถิ กุศลวิตก 3 ประการนี้กัถิ เป็นหลักธรรมที่พัฒนาบุคคลในด้านความซื่อตรง ความซื่อสัตย์ ความสุจริต ความยุติธรรมได้ทั้งสิ้น ถือว่าเป็นหลักธรรมเพื่อพัฒนาจิตใจ ความนึกคิดของบุคคลขั้นพื้นฐานอันจะก่อให้เกิดความร่วมมือกันปฏิบัติภารกิจของกันและกัน หรือของส่วนรวมให้เป็นไปอย่างเรียบร้อยดีงามและบริสุทธิ์สะอาด ส่วนบุคคลที่ขาดความจริงใจต่อกัน มีความนึกคิดเอาแต่ได้ฝ่ายเดียว เห็นแก่ตัวจัด นึกคิดแต่จะมุ่งร้ายเบียดเบียน เอารัดเอาเปรียบผู้อื่นอยู่เสมอเช่นนั้น จะหาความซื่อตรงได้แต่ที่ไหน เมื่อหาความซื่อตรงไม่ได้ ก็จะหาความซื่อสัตย์ ความสุจริตยุติธรรมไม่ได้เลย

วิธีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรงสุจริตใจ

เราจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรงสุจริตใจอย่างไร จึงจะ ได้ผลดีเริ่มแรกต้องทำตนให้เป็นคนสุจริต โดยต้องสุจริตทั้งกาย วาจา ใจจากนั้นจึงปฏิบัติหน้าที่อย่างสุจริต เป็นไปในทางถูก ไม่เป็นไป ในทางผิดทำการทุกอย่างให้เกิดความเจริญงอกงามในหน้าที่ไม่ให้เป็นที่เสียหายได้วิธีปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อตรง สุจริตใจนั้น ท่านผู้รู้แนะนำไว้ดังนี้ (สารวจน กาลศิริศิลป์, 2553)

“คนสุจริตทำงานในหน้าที่โดยยอมถือน้ำที่นั่น เป็นสำคัญ เคารพ ผู้ใหญ่ นับถือผู้เสมอกัน เมตตา กรุณาผู้น้อยเมินการชอบและชังอันไร เหตุผลของคนอื่น กล่าววาจาสมเหตุสมผล ยืนยันในทางถูกไม่คล้อยตามใคร ในทางผิด ทำอะไรไม่ให้เกิดเสียหายแก่หน้าที่ของตนและของคนอื่นซึ่งตนจะต้องรับใช้ภายหลัง”

ผู้สุจริตในหน้าที่นั้นเป็นคนระมัดระวังไม่ประมาทเดินเลื้อ ไม่ หละหลวมมักง่ายเฉื่อยชาหรือสะเพร่าไม่หลีกเลี่ยงด้วย กุศโลบาย เล่ห์กระเท่ห์ใดๆ ตั้งใจทำประโยชน์อันควรได้ เพื่อตนและคนอื่นหมั่นเอาใจใส่ ดูแลรักษาให้หน้าที่ของตนสำเร็จผลเป็นอันดี สมแก่ที่ตนได้นำภาระของตนหรือสมแก่ที่ท่านได้มอบหมายไว้วางใจ ให้เป็นที่เชื่อถือได้ของผู้มีอำนาจเหนือ

เสียงดังที่สุดและคนชอบที่สุดคือเสียงเกียรติคุณของเจ้าพนักงาน สุจริตในทางตรงกันข้ามเสียงชื่อเสียงของเจ้าพนักงานทุจริตก็ดังที่สุดและให้คนเกลียด ที่สุดเพราะแต่ละคนเห็นเขาเป็นเสี้ยนหนามแก่แผ่นดิน ดังนั้น จึงมีคำ โบราณตำหนิไว้ว่า “ตัวโรคร้ายของชาติคืออำมาตย์ทุจริต อำมาตย์ที่อ้างความรักชาติ ร้ายกาจกว่าคนसारเลวชาติ ที่มีอำมาตย์ทรยศทำแต่ความเหลวแหลก เหมือนลอยอยู่บนเปลวแห่ง

ความหายนะ”

อำนาจที่อยู่ในกำมือทุจริต เปรอะเปื้อนด้วยโลกโมโหสัน ย่อมชักไปสู่ประโยชน์ส่วนตัวและทำลายประโยชน์ของคนอื่น หรือของประเทศชาติทำให้ผู้ใช้ต้องถูกสถาปแข่ง ถึงเขาจะทำงานได้ผลสมใจ แต่จะต้องไปนอนอยู่ในห้องคุมขังดังนั้นเราจึงควรยึดอำนาจสุจริตไว้ให้มันเกิด

ถึงจนทนสู้กัด กินเกลือ
อย่าเที่ยวแล่นเนื้อเถื่อ พวกพ้อง
อดอยากเยี่ยงอย่างเสือ สงวนศักดิ์
ไซก็เสาะใส่ท้อง จับเนื้อกินเอง

(สำนวนเก่า, อ้างถึงใน สารวจน กาลศิริศิลป์

(2553)

ผลดีของความซื่อตรง สุจริตใจต่อหน้าที่

ความซื่อตรง สุจริตใจต่อหน้าที่มีอยู่ในบุคคลใดบุคคลนั้นย่อมจะได้รับอานิสงส์หรือผลดีหลายประการ (อุดมพร อมรรธรรม, 2553) คือ

1. ช่วยให้ชีวิตไม่ตกต่ำตายไปยอมไม่ตกในอบาย
2. ช่วยให้กิจการงานเจริญก้าวหน้า หากมีปัญหากเกิดขึ้น ก็จะสามารถดำเนินการผ่านพ้นไปไ้ที่สุด
3. ช่วยให้เป็นผู้ที่ดีเด่นเป็นที่ยอมรับนับถือให้มีเกียรติ ในสังคม
4. ช่วยให้วงศ์ตระกูลมีชื่อเสียง
5. ช่วยให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้าและมีความสงบเรียบร้อยเกิดความร่มเย็นในบ้านเมือง

พระบรมราชาโชวาท พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 (2428) ทรงมีพระราชดำรัสสองคึ่งหนึ่ง ดังนี้

“ความซื่อตรงจริงใจน้ำใสใจจริงคือสิ่งที่ช่วย จรรโลงสังคมให้น่าอยู่เมื่อมีความซื่อตรงแม้จะทำ ผิดพลาดก็สามารถให้อภัยกันได้เพราะมองเห็นความ จริงใจที่อยู่เบื้องหลังสังคมจะสวยงามขึ้นอีกมากหาก ทุกคนมีความซื่อตรงจริงใจให้กันและกัน”

I have had more trouble with myself than with any one other person I have ever met. (Moody, n.d. cited in Goodreads, n.d.)

“ บางครั้ง เราอาจพบว่าคนที่มึปัญหา กับเรามากที่สุด ก็คือตัวของเราเอง คนทั่วไปมักจะ เลือกมองความผิดพลาดของผู้อื่นให้น่าหนักกับ ความผิดพลาดของผู้อื่นส่วนอื่นแต่ไม่ค่อยมองหา ความผิดพลาดที่มีต้นเหตุมาจากตัวเองคนเรามากจะรู้สึกว่ามันดีกว่าเหนือกว่าผู้อื่นความผิดพลาด ของคนอื่นมองเห็นได้อย่างชัดเจน ขณะที่ความ ผิดพลาดของตัวเอง กลับมองไม่ค่อยเห็นหรือ ถ้าเห็นก็จะเข้าข้างตัวเองว่าเป็นความผิดพลาด ที่บางเบา หันกลับมาเรียนรู้ที่จะยืดคอกยอมรับ ความผิดพลาดของตัวเองอย่างอาจหาญและเรียนรู้ ที่จะประนีประนอมกับความผิดพลาดของผู้อื่น ดีกว่า... คอยจ้องจับผิดอย่างไรประโยชน์”

สำหรับทศพิธราชธรรมข้อที่สี่คือ อาชชวะ หรือความซื่อตรงนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ได้ทรงปฏิบัติอยู่เป็นนิจ สำหรับ ผู้สูงอายุคงจะจำกันได้ดีว่าหลังจากที่ได้ทรงดำรง

สิริราชสมบัติแล้วในวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2489 อันเป็นวันกำหนดเสด็จกลับไปทรงศึกษาต่อใน ต่างประเทศระหว่างประทับรถพระที่นั่งเพื่อเสด็จ พระราชดำเนินไปขึ้นเครื่องบินนั้นได้มีเสียงร้องมา จากกลุ่มพสกนิกรที่เฝ้าส่งเสด็จว่า “อย่าทิ้ง ประชาชน” และได้มีพระราชดำรัสตอบในพระราช หนุทัยว่า “ถ้าประชาชนไม่ทิ้งข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้า จะทิ้งประชาชนอย่างไรได้” (กรมประชาสัมพันธ์, ม.ป.ป.) พระราชหนุทัยที่ทรงตั้งไว้ดังนี้ เสมือนเป็น การพระราชทานสัญญาว่าจะทรงเป็นร่มบรมโพธิสมภาร ของพสกนิกรตลอดไป

ภาพประกอบ 1 พระราชพิธีบรมราชาภิเษกใน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9

ที่มา: <http://www.thaigeneralkonsulat.de/th/culture/kroenung.html>

ครั้งต่อมาในวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2493 ซึ่งเป็นวันที่ทรงกระทำพระราชพิธี บรมราชาภิเษกได้ทรงมีพระปฐมบรมราชโองการ แก่พสกนิกรทั่วประเทศว่า “เราจะครองแผ่นดินโดย ธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” วันเวลาที่ล่วงผ่านไปเนิ่นนานจากวันนั้นถึงวันนี้ ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงรักษาสัจจะ

ที่ได้ทรงพระราชทานให้แก่พสกนิกรทั้งสองประการ มาอย่างสมบูรณ์สม่ำเสมอ พระองค์ไม่เคยทรง ทอดทิ้งพสกนิกรด้วยทรงถือเอาความทุกข์ เดือดร้อนของพสกนิกรเป็นความทุกข์เดือดร้อนของ พระองค์เอง เหตุนี้เมื่อเกิดความเดือดร้อนหรือภัย พิบัติในส่วนใดของประเทศ พระองค์จะเสด็จฝ่าไป ไม่ว่าระยะทางจะไกลไกล ทูรกันดารเพียงใด แดดจะแผดกล้าร้อนแรง หนทางจะคดเคี้ยวข้าม ขุนเขา พงไพรจะรกเรือ และขึ้นเต็มไปด้วยตัวทาก ฝนจะตกกระหน่ำจนเหน็บหนาว น้ำจะท่วมเจิ่งนอง พระองค์ก็มีได้ทรงย่อท้อ ที่จะเสด็จไปประทับเป็น มิ่งขวัญของพสกนิกรผู้ทุกข์ยาก เพื่อทรงดับความ เดือดร้อนให้กลับกลายเป็นความร่มเย็น

นอกจากนี้ยังทรงครองแผ่นดินด้วย ธรรมานุภาพไม่ว่าการสิ่งใดอันจะยังความทุกข์สงบ มาสู่พสกนิกร พระองค์จะทรงปฏิบัติและการสิ่งใด ที่ทรงมีพระราชประสงค์ให้พสกนิกรประพฤติ ปฏิบัติตามจะพระราชทานกระแสพระราชดำริส ชี้แจงถึงเหตุและผลให้เข้าใจพสกนิกรผู้ปฏิบัติจึง ปฏิบัติด้วยเห็นประโยชน์แห่งผลของการปฏิบัตินั้น ปฏิบัติด้วยความเต็มใจและด้วยความซาบซึ้งใน พระมหากษัตริย์คุณมิใช่ด้วยความกลัวเกรง พระบรมเดชานุภาพการครองแผ่นดินโดยธรรมของ พระองค์จึงยังประโยชน์สุขมาสู่มหาชนชาวสยาม สมดังพระราชปณิธาน คงไม่มีความรู้สึกอันใดที่จะ วาบหวาน และซาบซึ้งใจชาวไทย ยิ่งไปกว่า ความสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ พระผู้ทรงมีพระราชอัธยาศัยเปี่ยมไปด้วยอาชชวะ คือ ความซื่อตรงต่อพสกนิกรและประเทศชาติ

ถวิลวดี บุรีกุล (2557) กล่าวถึงการศึกษา เพื่อเสริมสร้างความซื่อตรงในสังคมไทยว่า

จากการศึกษาเป็นเวลากว่า 10 เดือน โดยวิธีการ สัมภาษณ์จากวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้ง ในและต่างประเทศ รวมถึงกันระดมความคิดเห็น ของกลุ่มเป้าหมายทั้ง 7 กลุ่ม ประกอบด้วย ข้าราชการ นักการเมือง สื่อมวลชน เยาวชน ผู้นำ ชุมชน นักธุรกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดย กระจายสำรวจไปทั่วทุกภูมิภาค พบว่า

"พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ถือเป็นผู้บุคคลที่มีความซื่อตรงเป็นที่ประจักษ์ และสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติปฏิบัติ ตามได้ นอกจากนี้ ในงานวิจัย ยังแยกแยะตาม กลุ่มอาชีพ หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงทางสังคม อาทิ กลุ่มนักการเมืองมีนายปรีดี พนมยงค์ นายอานันท์ ปันยารชุน ประธานคณะกรรมการปฏิรูป และกลุ่ม ข้าราชการ เช่น นายสีป นาคะเสถียร ศาสตราจารย์ นพ.ประเวศ วะสี ราชฎอรอาวุโส และประธาน คณะกรรมการสมัชชาปฏิรูป เป็นต้น"

แนวคิดเรื่องความซื่อตรงปรากฏขึ้น ในประเทศตั้งแต่ พ.ศ. 2457 ภายใต้หัวข้อ "หลัก ราชการ" ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 ซึ่งเหลือเวลาอีกไม่นานจะ ครบรอบ 100 ปี แต่ประเทศไทยกลับมานั่งค้นหา ความหมาย ค้นหายามกันอยู่ สิ่งเหล่านี้สะท้อน ให้เห็นความซื่อตรงที่อ่อนแอมากในสังคมไทย" จากผลวิจัยพบว่าข้อบกพร่องในสังคมไทยเกิดจาก การไม่รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง ไม่เคารพ กติกาทางสังคม ในขณะที่ระดับสถาบัน องค์กรขาด ผู้นำที่เป็นแบบอย่างที่ดี รวมถึงไม่มีกระบวนการ ชัดเจนทางสังคม ที่สำคัญคือขาดการบูรณาการ ถึงกันทุกภาคส่วน จนไม่อาจทำงานไปในทิศทาง

เดียวกันได้” (ปัทมา สุปกำบัง, 2557 อ้างถึงใน
ถวิลวดี บุรีกุล, 2557)

ขณะที่ด้านยุทธศาสตร์ความซื่อตรงนั้น
สุธิดา แสงเพชร (2557 อ้างถึงใน ถวิลวดี บุรีกุล,
2557) กล่าวว่า จากที่คณะผู้วิจัยได้จัดสัมมนา
ระดมความคิดเห็นผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ ได้ข้อสรุป
วิสัยทัศน์ของประเทศไทยไว้ว่า “เราจะก้าวไปสู่การ
เป็นสังคมที่มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อตรง
อยู่ในวิถีชีวิตของคนไทยในทุกภาคส่วนของสังคม
สามารถตรวจสอบได้ ประชาชนมีความเข้มแข็ง
มีจิตสำนึก ค่านิยมที่มีมาตรฐานความซื่อตรงสูง
ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในภูมิภาคเอเชียและระดับโลก”
ทั้งนี้ แผนความซื่อตรงดังกล่าวประกอบไปด้วย
ยุทธศาสตร์ 9 ประการ ซึ่งโดยสรุปแล้วคือการเพิ่ม
คุณภาพและศักยภาพให้แก่บุคคล องค์กร และ
สถาบันทุกภาคส่วน โดยคณะผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะ
เชิงนโยบายต่อรัฐบาลโดยภาพรวมว่า ต้องให้
ความสำคัญกับการเสริมสร้างความซื่อตรงให้เป็น
วาระแห่งชาติ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณในการ
ขับเคลื่อน และกำหนดเป็นแนวนโยบายเพื่อนำไปสู่
การปฏิบัติให้เป็นผลโดยเร็ว รวมถึงการมอบหมาย
ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นเจ้าภาพหลักในการ
ดำเนินการพัฒนา แผนความซื่อตรงแห่งชาติ และ
ติดตามการปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการดำเนินการ
ร่วมกันกับองค์กรที่มีภารกิจด้านนี้อยู่แล้ว

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักงาน.(2552).

*ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2552. สืบค้นจาก
www.mua.go.th/users/tqf-hed/news
/FilesNews/FilesNews2/news2.pdf*

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ.

(2428). *พระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระ
พระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระ
เจ้าลูกยาเธอ ทรงพระราชนิพนธ์แล้วเมื่อ*

*พ.ศ. 2428. (พิมพ์ในงานพระราชกุศล
ทักษิณานุปทานพระราชทานพระเจ้า
พี่ยาเธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถในวันสิ้น
พระชนมมาครบสัปดาห์ตามวาร ณ วันที่ 3
พฤษภาคม พ.ศ. 2475). กรุงเทพฯ:*

โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร.

ชัยณรงค์ ศรีสุข.(2545). *คุณธรรมจริยธรรมและ
ค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียน ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษา อำเภอท่าบ่อ จังหวัด
หนองคาย. ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*

ถวิลวดี บุรีกุล สุธิดา แสงเพชร ปัทมา สุปกำบัง
ทวิตติยา สินธุพงศ์ และ อริศรา คำตัน.
(2556). การศึกษาเพื่อเสริมสร้างความ
ซื่อตรงในสังคมไทย. *วารสารวิชาการ
คุณธรรมความดี*, 2(1). 1-22.

- บล็อก โอเคเนชั่น. (2553). *คุณค่าของความ*
ซื่อตรง. สืบค้นจาก [www.oknation.net/](http://www.oknation.net/blog/print.php?id=764696)
[blog/print.php?id=764696](http://www.oknation.net/blog/print.php?id=764696)
- พิเชษฐ รุ่งลาวัลย์. (2550). การศึกษาความต้องการ
 ด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับหลักสูตร
 ด้านคอมพิวเตอร์ในระดับอุดมศึกษา.
 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขา
 มหบัณฑิต. ปราชญ์บุรี: มหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว. (2457).
หลักราชการ. กรุงเทพฯ: สถาบันบรรณ
 ธรรม.
- มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์.
 (2525). *พระไตรปิฎกและอรรถกถาแปล*
91 เล่ม ฉบับครบ 200 ปี แห่งราชวงศ์จักรี
กรุงรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ: มูลนิธิมหา
 มกุฏราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับ*
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ:
 นานมีบุ๊คส์.
- ราชเลขาธิการ. (2518). *พระราชดำรัสและพระบรม*
ราชโองการพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักราชเลขาธิการ.
- เวลาสวัสดิ์. (2555). *ทางเดินของพ่อ: ราชธรรม ๑๐*
ประการ - ๔ อาชฺขว. สืบค้นจาก
[http://www.oknation.net/blog/times/20](http://www.oknation.net/blog/times/2012/06/15/entry-2)
[12/06/15/entry-2](http://www.oknation.net/blog/times/2012/06/15/entry-2)
- สถาพร จำรัสเลิศลักษณ์. (2555). *คุณธรรม*
จริยธรรม ที่จำเป็นในการอยู่ร่วมกันอย่างมี
ความสุขทั้ง 4 ด้าน ของนักศึกษาสาขาวิชา
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
วารสารวิชาการคุณธรรมความดี, 1(1),
 19-36.
- สาโรจน์ กาลศิริศิลป์. (2553). *ความเป็นผู้ซื่อตรง*.
 สืบค้นจาก [http://www.khaosod.](http://www.khaosod.co.th/view_news.php?newsid=TUROaWRXUXIOREk0TURnMU13PT0=)
[co.th/view_news.php?newsid=TUROa](http://www.khaosod.co.th/view_news.php?newsid=TUROaWRXUXIOREk0TURnMU13PT0=)
[WRXUXIOREk0TURnMU13PT0=](http://www.khaosod.co.th/view_news.php?newsid=TUROaWRXUXIOREk0TURnMU13PT0=)
 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี.
 (2534). *ทศบารมีในพุทธศาสนาเถรวาท*.
 พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วัดบวรนิเวศวิหาร
 วัดญาณสังวราราม ในพระบรมราชูปถัมภ์
 มหามกุฏราชวิทยาลัย ในพระบรม
 ราชูปถัมภ์. [จัดพิมพ์ถวายเนื่องในมหา
 มงคลวโรกาสฉลองพระชนมายุ 36
 พรรษา 2 เมษายน 2534]
- อุดมพร อมรธรรม. (2553). *ยอดคุณธรรมของ*
ขงจื้อ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: แสงดาว
 อุณาตติ คงมั่นวัฒนา. (2538). *การสื่อสารกับการ*
สังคมประยุกต์ด้านวัฒนธรรมทางจิตใจของ
นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปริญญา
 นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ:
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Goodreads. (n.d.). *D. L. Moody quotes*.
 Retrieved from
[http://www.goodreads.com/author/qu](http://www.goodreads.com/author/quotes/5083573.D_L_Moody)
[otes/5083573.D_L_Moody](http://www.goodreads.com/author/quotes/5083573.D_L_Moody).